

רעפ 86625-01-26 - ניסים אלשיך נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 86625-01-26

לפני: כבוד השופט אלכס שטיין

המבקש: ניסים אלשיך
נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט א' סטולר), אשר ניתן ביום 17.12.2025 בעפ"ת 76350-08-25

בשם המבקש: עו"ד יפים וקסלר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט א' סטולר), אשר ניתן ביום 17.12.2025 בעפ"ת 76350-08-25, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (השופטת מ' כהן) אשר ניתנה ביום 4.6.2025 בת"ד 4691-06-21, במסגרתה נדחתה בקשתו של המבקש לחזור בו מהודאתו בכתב האישום המתוקן, אשר נמסרה על ידי בא-כוחו הקודם של המבקש ביום 4.4.2022, שלא בנוכחותו.

2. בבקשה שלפניי, טוען המבקש, בין יתר טענותיו, כי הודאתו בכתב האישום המתוקן נמסרה על ידי בא-כוחו הקודם ללא נוכחותו, ידיעתו והסכמתו; וכי הוא לא נכח בדיון בו נמסרה הודאתו, ומשכך לא ניתנה לו ההזדמנות להתנגד או להשמיע את קולו. עוד טוען המבקש, כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי נסמך על מסד עובדתי שגוי; וכי הוא ביקש לחזור בו מהודאתו בהזדמנות הראשונה שנודע לו עליה, ובטרם נגזר דינו.

3. דין הבקשה להידחות אף מבלי לקבל תשובה.

4. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים ונדירים אשר מעוררים שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש או כשישנו חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (ראו: רע"פ 4710/23 אבו רקייק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.6.2023)). בחינת המקרה שלפניי אל מול אמות מידה אלו מוליכה למסקנה ברורה כי עניינו של המבקש אינו נמנה על מקרים חריגים כאמור.

5. אף לגופו של עניין, לא מצאתי כי קיימת הצדקה ליתן רשות ערעור. בקשתו של המבקש לחזור בו מהודאתו, הינה בקשה לחזרה מהודיה לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: סעיף 153). בהתאם לסעיף זה, חזרה מהודיה טעונה רשות בית המשפט, אשר תינתן רק בהתקיים של "נימוקים מיוחדים שיירשמו". אמנם המחוקק לא פירש בסעיף 153 מהם "אותם נימוקים מיוחדים", אך לאורך השנים הפסיקה שדנה בסוגיה זו ביססה שלוש עילות מרכזיות, שבהתקיים אחת מהן ישקול בית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו: פגם ברצונו החופשי של הנאשם; כשל חמור בייצוג המשפטי; ורצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית (ראו: רע"פ 8741-06-25 סצ'קו נ' שב"ס, פסקה 12 (18.6.2025)); ויובהר כי הנטל להוכחת עילות כאמור, מונח לפתחו של הנאשם (ראו: ע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 לפסק דיני (29.10.2019) (להלן: עניין פלוני)). באשר לעיתוי החזרה מהודאה, הלכה היא עמנו כי לא הרי חזרה שנעשית טרם מתן גזר הדין כהרי חזרה שבאה אחריו או בשלב הערעור. במקרה הראשון - בו החזרה מההודאה נעשית לפני מתן גזר הדין - ייטה בית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו בהתקיים אחת מהעילות שמניתי לעיל, ותוך התחשבות ביתר הנסיבות (ראו: ע"פ 5622/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.1.2004)). לעומת זאת, בשני המקרים האחרונים, תתקבל בקשה כאמור במקרים חריגים בלבד, וזאת לנוכח החשש הכבד כי חזרת הנאשם מהודאתו נובעת משיקולים טקטיים (ראו: עניין פלוני, פסקאות 13-11 לפסק דיני; ע"פ 3991/04 רגבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.5.2005); וכן רע"פ 19/22 אייזק נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.1.2022)).

6. בענייננו, לא מצאתי כי נפל פגם בקביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה אין בנמצא נסיבות מיוחדות וחריגות המצדיקות את קבלת בקשתו של המבקש לחזרה מהודאה. לכך אוסיף, כי מקובלת עליי גם מסקנתו של בית המשפט המחוזי כי הימנעותו של המבקש מהגשת הבקשה במועד מוקדם יותר, והגשתה בסמוך למועד מתן גזר הדין, מעלה לכל הפחות חשש כי בקשה זו נובעת משיקולים טקטיים שמטרתם להביא להימשכות נוספת של ההליכים.

7. הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ו (29 ינואר 2026).

אלכס שטיין
שופט